

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

สารระเหยในอากาศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Pibulsongkram Rajabhat University

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่มีผลกระทบต่อการบริหาร
การศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยสัมภาษณ์ในประเด็นต่อไปนี้

1.1 ด้านการบริหารวิชาการ

1.2 ด้านการบริหารงบประมาณ

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล

1.4 ด้านการบริหารจัดการ

1.5 ด้านการบริหารกิจการนักเรียน

2. แนวทางการบริหารการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาใน 10 ปีข้างหน้ามีสาระดังนี้

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
ตามมาตรา 43 – 46 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และ ฉบับแก้ไข
เพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545

2.2 ระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษามีผลกระทบต่อการบริหารการ
ศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

2.3 การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษากับโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

2.4 คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

2.5 การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

2.6 นโยบายการรับนักเรียน/นักศึกษาของรัฐบาล มีผลกระทบต่อโรงเรียน
อาชีวศึกษาเอกชน

.....
.....

2.7 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาดำเนินการเปิดรับนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีมีผลกระทบต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

.....
.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ภาคผนวก ข

สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

สาระของผู้ให้สัมภาษณ์ลำดับที่ 1

ถาม พ.ร.บ. แห่งชาติเกี่ยวพันหรือส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาที่อยู่ในรูปการศึกษาเอกชนจะเกี่ยวพันในรูปหรือส่งผลกระทบในรูปใดบ้าง

ตอบ คือ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ฉบับ 2542 ซึ่งเรา โฟกัส มาที่นี้ ในความเป็นจริงของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉบับ 2540 ออกมาตาม ม.18 ที่กำหนดให้การศึกษาของรัฐต้องมีกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ เพราะฉบับนี้เป็นผลต่อเนื่องกันที่มีความชัดเจนอยู่อย่างที่กฎหมายฉบับนี้ได้เขียนไว้ว่า รัฐต้องให้ออกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพราะในความเป็นจริงแล้ว เราจะมาจัดคอร์ส จัดการศึกษาจริง เราจะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายต่อหัวที่รัฐจัดให้กับเอกชนจัดจะแตกต่างกันเกือบครึ่ง ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงอุปกรณ์ต่อเนื่องและบุคลากรต่าง ๆ เพราะภาคเอกชนจัดให้ไม่หมดเลย ฉะนั้น ถ้าหากความเป็นจริงแล้ว รัฐเองปฏิบัติตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในสาขาที่เอกชนทำได้คืออยู่แล้ว โดยเน้นที่คุณภาพมาตรฐานการศึกษา รัฐจะสามารถประหยัดงบประมาณลงได้เป็นจำนวนมหาศาล แต่ ณ วันนี้รัฐยังไม่ได้ทำอะไรเกี่ยวกับเรื่อง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติให้เกิดเป็นมรรคเป็นผล ตามวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของ พ.ร.บ.

ถาม เช่นกรณีไหนบ้าง

ตอบ เช่น ในเรื่องการสนับสนุนเอกชนก็ไม่เคยสนับสนุนอะไรเลย แม้แต่ใน พ.ร.บ. แห่งชาติเดี่ยวผมจะเปิดมาตรา 60 ตามในเรื่องของกองทุนครับ ม.46 ในเชิงสิทธิประโยชน์ รัฐต้องการสนับสนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี แต่รัฐไม่เคยทำอะไรเลย เพราะฉะนั้น พ.ร.บ. ฉบับนี้จึงเขียนมาดีมาก แต่ยังไม่ได้รับการปฏิบัติ ยังไม่มีกรปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายอะไรเลย

ถาม แสดงว่าขณะนี้ แม้แต่กระทั่งตัวกฎกระทรวงของกระทรวงการคลังเอามาตามก็ยังไม่ได้พูดถึงเรื่องลดหย่อนตรงนี้ ยังไม่ได้ทำอะไรเลย

ตอบ ไม่ได้ทำอะไรเลย เพราะภาคีโรงเรียนและโรงเรียนของรัฐไม่ได้เสีย แต่เอกชนต้องเสีย ผมจึงบอกว่า คำว่าส่งเสริม สนับสนุน ด้านวิชาการก็เหมือนกันยังไม่ได้เข้ามาสนับสนุนหรือดูแลเอกชน ช่วยเหลือตัวเองทั้งหมด ภาครัฐไม่เคยเข้ามาดูแลเลย

ถาม แสดงให้เห็นว่าในขณะนี้พอตั้งเป็นสถาบันการศึกษาเอกชน หลักสูตร เราต้องใช้ของกรมอาชีว

ตอบ ครับ ใช้หลักสูตรของกรมอาชีวฯ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ทางกรมอาชีวฯก็ทำตามรูปแบบกรมอาชีวฯ แต่เอกชนก็เป็นผู้ตาม แต่ในความเป็นจริงแล้ว การทำการศึกษา การกำหนดนโยบายของภาคเอกชนต้องเดินตามภาครัฐ ซึ่งในความเป็นจริง ภาคเอกชนมีความคล่องตัว แต่ข้อกำหนดของเงื่อนไขที่เป็นกติกาของสังคมเรา นี้ เป็นขีดกรอบจำกัดที่จะส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมได้

ถาม ถ้าหากว่าเป็นกรณีเขตพื้นที่ เพราะฉะนั้น โรงเรียนก็กึ่งพิเศษการและเทคโนโลยีก็จะมาอยู่เขตพื้นที่

ตอบ คือเราต้องมองโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการประกอบด้วยสำนักปลัด สำนักเลขาธิการสำนักงานศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาเอกชนและสำนักอุดมศึกษาในสำนักอาชีวศึกษาประกอบด้วยอาชีวศึกษาเอกชนและรัฐ เพราะฉะนั้นอาชีวศึกษาก็จะไปอยู่ในแห่งนี้ แต่ในขณะเดียวกันเกี่ยวกับเรื่องสวัสดิการต่าง ๆ ก็คงอยู่ในสำนักปลัดก็ดูแลเรื่องเกี่ยวกับเงินสวัสดิการ ต่าง ๆ ไม่ใช่เงินของรัฐ แต่เป็นเงินของเอกชนที่เก็บจากครู รวมทั้งเวลาการทำงานครบ 5 ปี 10 ปี ลาออกก็ได้ จะได้เงินตรงนี้ไป ซึ่งรัฐดูแลน้อยมาก

ถาม ถ้าหากว่าแห่งของโรงเรียนไปอยู่ในแห่งของสำนักการอาชีวศึกษา โรงเรียนต้องปรับให้ครูต้องมีใบประกอบวิชาชีพครูด้วยใช่ไหม

ตอบ ต้องมีตาม พ.ร.บ. และโรงเรียนก็ต้องเปลี่ยนสถานะเป็นนิติบุคคลไม่ว่าเจ้าของจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่ก็ตาม โดยสถานะโรงเรียนต้องเป็นนิติบุคคล ซึ่งคำว่านิติบุคคลบางคนที่เข้าใจคลาดเคลื่อน อย่างผมเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดอยู่แล้ว คิดว่าไม่ต้องแล้ว ไม่ใช่ครับ แยกออกไปจาก พ.ร.บ. แห่งแล้วความเป็นนิติบุคคลตรงนี้เราต้องมองให้ชัด เรากำหนดว่ารายได้จากการประกอบกิจการมีผลกำไร ผู้ลงทุนจะได้ส่วนแบ่ง 40% 40% เอาไปปันผลส่วน 60% ต้องเป็นตามนโยบายการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน โดยกันไว้ 50% แล้ว 10% เป็นทุนสำรอง จาก 60% จะเห็นว่ารัฐเอาเงินภาษีจากโรงเรียนสูงกว่าทุกกิจการ เพราะกำหนดลือไว้เลย คุณจะเอาไปใช้อย่างอื่นไม่ได้เลย 60% เสียมาก หมายความว่า ในกรณีเรามีผลกำไรแล้ว ส่วนของผลกำไรที่จะไปแบ่งคือรัฐกันไว้เลย 60% คุณต้องลงทุนไม่ต่ำกว่า 50 อีก 10 กันไว้เป็นทุนสำรองของโรงเรียนอีก 40% ผันจนถึงจะได้ไป จะเห็นได้ว่ามันโหดมากขนาดไหน

ถาม แสดงให้เห็นว่าในลักษณะการบริหารจัดการในเชิงโครงสร้างทั้งโครงสร้างรายได้และโครงสร้างความเป็นตัวเอง ผู้ประกอบการกับตัวโรงเรียนแยกออกจากกัน

ตอบ แยกเด็ดขาด เพราะการบริหารจัดการ บริหารโดยคณะกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการอำนวยการสถานศึกษาจะเป็นผู้กำหนดนโยบายให้ความเห็นชอบต่าง ๆ เพราะฉะนั้นเราต้องมองต่อไปว่า อนาคตคนในสังคมเรามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเชิงการศึกษาแค่ไหนนั้นจะส่งผลให้ระบบการศึกษาสามารถพัฒนาก้าวหน้าไปแข่งขันกับสังคมโลกได้บ้าง

ถาม ขานลองมองไปอีก 10 ปีข้างหน้า อนาคตโรงเรียนเอกชนจะเป็นอย่างไร

ตอบ อีก 10 ปีข้างหน้า ในความเป็นจริงแล้วมองว่า

1. ปัจจัยภายนอก คือประชากรลดลง ซึ่งเป็นผลกระทบต่อโรงเรียนคือประชากรลดลง
2. รูปแบบการจัดการศึกษามันขึ้นอยู่กับนโยบายรัฐบาลแต่ละรัฐบาลกำหนดออกมาในลักษณะเดียวกันเราต้องเข้าใจว่า เช่นในปีนี้กรมอาชีวศึกษาได้รับการจัดสรรงบประมาณลงมาในลักษณะตามจำนวนเด็กที่เรียน เพราะหากรัฐเขาพยายามที่จะขยายเพื่อให้ได้เงินงบประมาณมากขึ้น ให้นักศึกษามากขึ้น ซึ่งก็จะมองว่าเป็นการแข่งขัน ซึ่งในความเป็นจริงแล้วต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ. แห่งชาติ การจัดการศึกษาต้องคำนึงสถานศึกษาเอกชน และองค์กร

ปกครองท้องถิ่น การทำแผนการรับนักเรียน ถ้าหากว่ามีการกำหนดโครงสร้างประชากรชัดเจน มีการกำหนดแผนชัดเจน กำหนดสัดส่วนการทำงานชัดเจน ก็จะช่วยให้อนาคตดีขึ้น ฉะนั้นผมจึงมองว่า ถ้าภาคเอกชนรวมตัวกันไม่ติดไม่แน่นอน ก็จะล้มไปในที่สุด เหมือนโรงเรียนระดับประถม มีชัยในอดีตที่ผ่านมา ที่ล้มไปช่วงหน้าที่รัฐสนับสนุนแล้วเกิดรัฐเข้มแข็งขึ้นมารัฐก็พยายามสร้างโรงเรียนขึ้นมาแล้วในที่สุดโรงเรียนเอกชนที่ไม่เข้มแข็งก็ล้มไปในที่สุด

ถาม ในอีก 10 ปีข้างหน้า อาจารย์คิดว่าโรงเรียนภาคพิเศษและการและเทคโนโลยีจะต้องสร้างครูให้สามารถที่จะทำวิจัยในระดับท้องถิ่นได้ไหม

ตอบ ณ บัดนี้ ผมมีงานวิชาการหลายเล่ม

ถาม มากเลย ก้าวหน้า

ตอบ มาก

ถาม ตรงในส่วนงานวิจัยตรงนี้ ถ้าหากว่าจะมีหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเกษตรทางเทคโนโลยีที่เราจะเปิดเราสามารถพัฒนาหลักสูตรของเราได้ไหม

ตอบ ได้ เพราะว่าจากหลักสูตรเกษตร ผมใช้ตำราที่รับจากประสบการณ์ในการทำงานในอาชีพนี้หลาย 10 ปี มาเป็นพื้นฐานในการสอนถ่ายทอดให้กับเด็ก ณ วินาที หลักสูตรเทคโนโลยีเกษตร ผมแสวงหามา เราไม่ใช่ของกรมอาชีวะ

ถาม แสดงว่าเป็นหลักสูตรที่อาจารย์สร้างมาเองทั้งหมด หวังว่าใช้กรอบของอาชีวะเนื้อหาเป็นของเรา

ตอบ ใช้กรอบของอาชีวะ เนื้อหาเป็นของเรา เพราะเราไม่สามารถออกนอกกรอบของกฎหมายที่เป็นกติกาที่รัฐกำหนดไว้ เพราะฉะนั้น กำหนดหลักสูตรต้องกำหนดให้สอดคล้องกับรัฐ แล้วเสริมเอาความรู้ที่เราต้องการใส่ให้กับเด็กเพิ่มเข้าไปเหมือนกับหลักสูตรท้องถิ่น หลักสูตรท้องถิ่นคือ การที่เราจะสามารถดึงเอาองค์ความรู้อะไรก็ได้ที่มีอยู่ในพื้นที่ที่มีอยู่ในท้องถิ่นใส่เข้าไปคงไหนก็ได้ สถานศึกษาทั่วไปพอพูดถึงหลักสูตรท้องถิ่นแล้วก็เวียนหัวแล้วไม่รู้จากไหน ในความจริงอย่างกำแพงเพชรมีศักยภาพที่สามารถรับเอาการท่องเที่ยวได้ เราก็สอดแทรกเข้าไป วิชาอังกฤษเราก็สอดแทรกเข้าไป สามารถสอนให้เขาพูดเกี่ยวกับคุณลักษณะนักท่องเที่ยว เราใส่ได้ทุกวิชา เพียงแต่ว่าเราเข้าใจปรัชญาการศึกษาแค่ไหน วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาแค่ไหน เราต้องการให้เด็กของเราบรรลุวัตถุประสงค์ตามปรัชญาการศึกษาแค่ไหน ถ้าเราทำได้เราก็ทำได้หมดเพียงแต่บางสายคนไม่เข้าใจที่จะทำ

ถาม แสดงว่าจุดเน้นของอาจารย์ทั้งปัจจุบันและอนาคตต้องมองปรัชญาการศึกษาให้ออก

ตอบ แน่นนอน เพราะคนที่อยู่ในแวดวงการศึกษา ถ้าไม่เข้าใจปรัชญาการศึกษา ก็จะอยู่ไม่ได้

ถาม การที่มีสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาอาชีวศึกษาแห่งชาติ มีผลที่จะเป็นปฏิญญาตรีมีผลกับจำนวนเด็กไหม

ตอบ ผมอยากให้กรมอาชีวะเขาทำระดับปริญญาตรีไป เพราะถ้ากรมอาชีวะเขาทำปริญญาตรีแล้วจริง ๆ เราจะได้ทรัพยากรบุคคลที่เป็นระดับดีขึ้น และทำให้เราสามารถพาประเทศไปสู่ใน

ทางที่สูงขึ้น ตัวอย่าง มาตรฐาน เขาจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ 70 วิชาการ 30 แต่เราจัดวิชาการ 70 วิชาชีพ 30 ไม่ใช่คือปรัชญาญาการจัดการศึกษาที่มันผิด เราต้องสอนคนให้ทำงาน ไม่ใช่สอนคนให้เป็นนักวิชาการ

ถาม มันเป็นรูปแบบที่เราคิดว่ามาตั้งแต่สมัย พ.ศ. 2446 เพราะฉะนั้นแสดงให้เห็นว่าในความคิดของอาจารย์ อยากให้กระทรวงการศึกษา ต่อจาก ปี 3,4 หรือตามแห่งของมัน

ตอบ ตามแห่งของมันก็ไม่มีปัญหาอะไร ปัญหาอยู่ที่ว่าเราทำงานการศึกษา เราทำเป็นธุรกิจ 100% หวังทำเพื่อสังคม อย่างผมทำเพื่อสังคม เพราะผมมีอาชีพอื่นรองรับ ทุกวันนี้ถ้าผมทำการศึกษาดูงานนี้เพื่ออาชีพ 100% ผมอยู่ไม่ได้ เพราะผมมีเด็กน้อย ผมมีเด็ก 700 คน ผมขาดทุน ถ้าผมมี 1,000 คน จึงจะพอดีกับ ค่าใช้จ่าย ผมมี 700 ขาดทุน ผมทำเพื่อสังคม ไม่ใช่ทำเพื่อธุรกิจ ผมทำเพื่ออนาคตของประเทศชาติ เพราะฉะนั้นคุณทำการจัดการศึกษาคุณต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจนก่อน ถ้าคุณทำการการศึกษาเพื่อเงินอย่างเดียวไม่ได้

ถาม เพราะฉะนั้นจุดมุ่งหมายหลักของอาจารย์ คือ เด็กที่จะออกไปพัฒนาจังหวัด กำแพงเพชรและพัฒนาสังคมประเทศชาติเป็นหลักใช่ไหมครับ

ตอบ ครับ คือ ประเด็นนี้เราต้องยอมรับ เราเป็นทางเลือกสุดท้ายที่รับเด็ก เราไม่มีโอกาสเลือกเด็กที่จะเข้ามาเรียน เนื่องจากว่า เด็กเขายังมีตัวเลือกอยู่เยอะ เพราะความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษาของคนในสังคมยังไม่เข้าใจลึกพอ คนส่วนใหญ่ ถ้าเด็กเรียนอยู่ในระดับดีขึ้นไปก็สอบเข้าเรียนประจำจังหวัด รองลงมาเข้าเรียนระดับอาชีวะ ถ้าเข้าอาชีวะไม่ได้ก็เข้าเอกชนเป็นส่วนใหญ่ เพราะไม่มีโอกาสเลือก ไม่มีโอกาสคัด เพราะฉะนั้นเด็กที่เข้ามาโรงเรียนเอกชนของเราหลายคนมองว่าเป็นเด็กรวย ซึ่งผิด 100% เพราะว่าเด็กที่เข้าโรงเรียนประจำจังหวัดได้คือเด็กที่มาจากพื้นฐานครอบครัวที่มีฐานะ มีเงินเรียนพิเศษด้วยถึงเข้าได้ ที่จกลงมาหน่อยก็เข้าอาชีวะของรัฐ แล้วที่เหลือคือคนที่มาจากพื้นฐานครอบครัวที่มีปัญหาทั้งหมดมาลงที่นี่ เพราะฉะนั้นถ้าเราสามารถพัฒนาเด็กกลุ่มที่มีปัญหาส่วนตัวให้เขาไม่มีปัญหา และช่วยเหลือตัวเองได้ ประกอบอาชีพดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข แต่นี่ถือว่าสำเร็จยิ่งกว่าอะไรทั้งหมดแล้ว เพราะมันไม่เป็นภาระสังคมในอนาคต ใช่ มันสามารถช่วยเหลือสังคมและยังลดปัญหาของสังคมได้อีกอย่างมากมาย เพราะฉะนั้นตรงนี้ คือ เอกชนหลายคนไม่เข้าใจ คิดว่าโรงเรียนเอกชนที่เปิดมาคือเด็กรวย ผิด 100% ถ้าเช็คดูเด็กผม 99% มาจากเด็กจน ผมมีประวัติหมด ผมทำประวัติหมด มีพ่อแม่ มีอาชีพอะไร มีพี่น้องกี่คน มีรายได้เท่าไร ผมทำเป็นแฟ้มเฉพาะตัวบุคคล ถ้าเปิดดูจะบอกได้หมดเลย

ถาม อาจารย์ช่วยเหลือเด็กพวกนี้อย่างไร

ตอบ คือเด็กพวกนี้หลายคนมาแล้วมาตายเอาดาบหน้าก็มีมาจากครอบครัวที่ไม่มี มาแต่ตัวสวมเสื้อผ้ามา แล้วผมรับ ผมแนะนำให้เสื้อผ้าอันดับแรกแล้วให้เขาเรียนให้เขาได้เงินและหางานให้ทำ ทำงานวันละ 100 ให้อยู่หอพักฟรี มีน้ำไฟพร้อม ซึ่งผมขาดทุน

ถาม อาจารย์ยังโชคดีที่ยังมีธุรกิจอื่นมารองรับ

วิดีโอ , ทิว ให้อู สามารถเรียนได้ มีพิมพ์ดีดให้ฝึกพิมพ์งาน ผมจัดให้มีกิจกรรมสัปดาห์ละครั้ง เช่น การฝึกพูดภาษาอังกฤษ การฝึกพัฒนาบุคลิกภาพ การฝึกทักษะ เช่น การพูดในที่

ประชุม การพูดปราศรัย บางทีเด็กก็ไม่ค่อยสนใจเพราะจะมีปัญหากันเยอะ เด็กเรียนเก่งจะ
ปัญหาน้อย

ถาม ผมมองในแง่จิตวิทยา เขาคิดว่าเขาไม่มีอะไร เขาไม่มั่นใจในตัวเองเลย

ตอบ ผมพยายามสร้างให้เกิดความรู้สึกภูมิใจที่ได้เรียน สร้างให้เกิดมีความมั่นใจจากการ
เรียนว่าหลังจากจบแล้วได้งานทำนะ เพราะคนที่จบแล้วผมฝากงานให้เขาทำ เขาก็ได้งาน

ถาม ผลย้อนกลับมาดีไหม

ตอบ ก็ส่วนใหญ่ก็ดี เราต้องเข้าใจเขานะเพราะคนที่พื้นฐานที่ไม่ดี เวลาเขาก็ไม่ค่อยมีที่จะ
กลับมาดูมาเยี่ยมเยียน แต่บางคนหลายคนที่ผมดูแลเขาให้ได้ระดับดี เขาก็จะส่งของฝากมาให้

ถาม ตรงนี้เป็นความภาคภูมิใจในความรู้สึกรึเปล่า

ตอบ ครับ

ถาม อาจารย์คิดว่ารัฐบาลน่าจะทำอันอื่นอันใดให้กับทางการศึกษาเอกชนในอนาคตอันโด
บ้าง

ตอบ 1. ต้องสร้างความภาคภูมิใจให้กับบุคลากรที่อยู่ในสถานศึกษาเอกชนให้เป็นที่ยอมรับ
รับของสังคมในระดับเดียวกับครูของโรงเรียนเรา เพราะเขาคือคนที่สร้างคนให้กับสังคมเช่น
เดียวกัน

2. การกำหนดโครงสร้างประชากรทางด้านการศึกษาต้องชัดเจน

3. แผนจัดการศึกษาต้องชัดเจน ให้ส่วนแบ่งภาครัฐ เอกชนดูแลกันอย่างไร เค้าไร
และต้องร่วมมือประสานที่มีลักษณะเป็นประโยชน์ทางการศึกษาจึงจะถ่ายโอนการศึกษากัน
ไม่ใช่เป็นคู่แข่งกัน เพราะเราต่างคนต่างมีภารกิจจะต้องสร้างคนเพื่อรองรับการพัฒนาคนใน
อนาคตร่วมกัน ถ้าไม่ต้องแข่งขันกัน ถ้าเราจะแข่งขันกัน เราก็ไปแข่งขันกับต่างประเทศใช้ไหม
ครับ ทุกวันนี้เราต้องยอมรับว่าการศึกษาเราสู้ประเทศสิงคโปร์ มาเลเซียไม่ได้ แล้วตอนนี้ก็สู้
เวียดนามไม่ได้ ทำไมเราไม่จับมือกันช่วยกันพัฒนาคน สร้างความเข้มแข็งทางด้านการศึกษาให้
กับสังคมเรา เพื่อให้สังคมโลกเขายอมรับเรา คนไทยมีจุดเสียคือ อัจฉกัน ขาดการให้การ
สนับสนุนที่จะเข้ามาดูแลส่วนร่วมการศึกษา ที่สำคัญก็คือการที่จะต้องทำความเข้าใจกับสังคม
ใหม่ เพราะ ณ วันนี้ บริษัทที่มีเงินหรือคนที่มีเงินให้ทุน มักจะให้ทุนนักเรียนประจำจังหวัด
โรงเรียนของรัฐมองข้ามโรงเรียนเอกชน มองข้ามเด็กที่ยากจนในระดับเอกชน เด็กเรียนอยู่ที่
ไหนเขาก็คือเยาวชนของคนประเทศไทยเหมือนกัน เขาถือบัตรประชาชนคนไทยเหมือนกัน คุณ
จะแยกกันทำไม ในเมื่อโอกาสของเขา ณ วันนี้ดีกว่าคนอื่นด้วยซ้ำไป คุณต้องย้อนกลับมาดู
แลเขามากกว่าโรงเรียนของรัฐที่ได้รับอะไรสมบูรณ์แล้ว พร้อมแล้วมากกว่าเหมือนกับราชภัฏ
ทำไมเป็นอย่างนั้น เขาไม่ให้ความสำคัญของสถาบัน เพราะฉะนั้นเราต้องให้ความเข้าใจกับ
สังคมใหม่ ให้เขาให้เข้าใจกับสถาบันการศึกษาไม่แยก ถ้าทราบได้ยังแยกอยู่แบบนี้ คนที่อยู่ใน
แวดวงการศึกษาต้องพยายามสร้างความเข้าใจให้กับคนในสังคม ให้เขามองอะไรให้ชัดเจน โดย
เฉพาะกรรมการสถานศึกษาอะไรต่าง ๆ ต้องทำความเข้าใจมาก ครูแนะแนว แนะนำแต่เรื่อง
เรียนต่อไม่สามารถแนะแนวเรื่องความหลากหลายของอาชีพได้ ทำไมไม่เชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีอยู่
ในพื้นที่มาร่วมให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับเรื่องอาชีพให้กับเด็ก ไม่ใช่เรียนเพื่อไปนั่งโต๊ะเขียน

หนังสือ ต้องเรียนเพื่อไปทำงานบ้านเมือง เศรษฐกิจจะเข้มแข็ง ทุกวันนี้จะแนะนำให้ไปเรียนเพื่อไปเขียนหนังสือ ไม่ได้แนะนำให้ไปทำงานซึ่งมันผิด เราต้องให้คนไปทำงาน 70% 30% เป็นนักวิชาการที่มีงานทางด้านวิชาการ ซึ่งสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาเพื่อย้อนกลับมาพัฒนาสำหรับบ้านเรา อย่างเรื่องอุปกรณ์คอมพิวเตอร์บ้านเรา เป็นผู้ส่งออกอุปกรณ์คอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มากมาย แต่เราไม่สามารถประกอบทำตัวของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ได้ คนที่มีความสามารถมาก ก็คือได้หัวนมที่สุดของโลก ทั้ง ๆ ที่เขามีวัตถุดิบชนิดเดียวแล้วเขาก็สั่งชิ้นส่วนจากเราแต่เราทำไม่ได้พัฒนาเปลี่ยนเป็นส่วนประกอบซึ่งกันและกัน อย่างเรื่องการส่งเสริมการประกอบรถยนต์ 40 ปี แล้วตั้งแต่สมัยจอมพลสฤษดิ์ ทำไมเราจึงยังสร้างไม่ได้ ทั้งที่เราประกอบผลิตชิ้นส่วนได้มากมาย เกือบจะ 100% ที่ผลิต เพราะระบบการจัดการการศึกษาของเราไม่ได้เป็นตัวชี้้นำให้สังคมเห็นสิ่งต่าง เหล่านี้เหมือนปี 40 เศรษฐกิจพอเริ่มเกิดปัญหา เศรษฐกิจวิกฤต ผมบอกกับพวกครูว่าพวกเราได้ถูกลดเงินเดือนลงไปแล้วโดยไม่รู้ตัวเพราะค่าเงินบาทเราถูกลดลงเราได้รับเท่าเก่า แต่เมื่อเอาไปแลกเปลี่ยนเงินต่างประเทศมันหายไปเกือบครึ่ง นั่นแหละคือถูกลดเงินไปแล้วแต่เรายังมองไม่ออก

ถาม อนาคตการศึกษาเป็นตัวที่ทำให้เศรษฐกิจล้มเหลว อาจารย์ชี้ตรงจุดในด้านนี้เพราะอะไร

ตอบ คือ ภาคการศึกษาในความเป็นจริงเราต่างคนต่างจัดในช่วงก่อนหน้าเรามี 11 กระทรวง 50 กว่ากรมที่ดูแลเรื่องการศึกษาอยู่เพราะฉะนั้น เราไม่มีทิศทางการจัดการศึกษาที่ชัดเจนรัฐธรรมนูญ ม.81 ถ้ามี พร.บ. แห่งชาติ เพื่อสร้างความมีเอกภาพให้เกิดขึ้นกับระบบการจัดการศึกษาของสังคมไทยเรา แต่ทุกคนยังไม่เข้าใจรัฐธรรมนูญที่บอกว่า รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และ สนับสนุนให้

เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้ จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ตรงนี้ต้องการสร้างเอกภาพทางด้านการศึกษา เพราะฉะนั้นยังไม่เข้าใจคนที่อยู่ในแวดวงการศึกษาที่ยังไม่เข้าใจถึงปรัชญาตรงนี้ เพราะผมเข้าใจ ผมเสนอตรงนี้ ผมเป็นคนนำเสนอต้องการให้เขา ตอนนั้นมี 11 กระทรวง 54 กรม ที่ดูแลเรื่องการจัดการศึกษา ผมบอกว่าถ้าอย่างนั้นบ้านเมืองเราไปไม่รอด เพราะมันไม่มีเอกภาพ คนต่างคนต่างทำการจัดการ การศึกษามันต้องมีเอกภาพ ต้องมีทิศทางที่ชัดเจนโดยกำหนดกรอบประชากรโครงสร้าง ประชากรไปสู่การพัฒนาทิศทางได้อย่างไร สำนักงานพัฒนาเขต 4 หรือสังคมแห่งชาติ ทุกวันนี้ก็ยังมองไม่ออกไม่ได้ดูแลเรื่องนี้เลย คุณจะสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเศรษฐกิจ คุณต้องสร้างคนให้มีคุณภาพพอที่จะไปรองรับเพื่อการพัฒนาตรงนั้น คุณไม่ใช่เป็นคนที่อยากให้เขามีปลากัน ซื่อปลามาแจกตลอดเวลา คุณต้องให้เปิดเขาสอนเขาให้ตกปลาเป็น เขาจะได้มีกินตลอดไป ถ้าคุณซื่อปลามาจากตลาดตลอดเวลา คุณก็ต้องแจกตลอดเวลาอยู่นั่นแหละ

ถาม เพราะฉะนั้น ตรงนี้ที่อาจารย์พิทักษ์มองก็คือว่า

1.เรื่องเอกภาพ

2. ทิศทางการจัดการศึกษา ซึ่งมันเน้นกันไปที่หลักสูตรและการจัดการสอนที่ด้อยคุณภาพ จนกระทั่งมันเกิดเป็นตัวสาระบัญญัติแห่งชาติ อาจารย์ลองเดา ครูเป็นส่วนให้การศึกษา ล้มเหลวจริงไหมครับ

ตอบ ผม Top Down ตลอดเวลา ผมพัฒนาครู อบรมจริยธรรม เข้ากิจกรรมของศาสนา เชิญพระมา ในขณะที่ก่อนผม Top Down ผมจะเรียกครูมาถามว่าจะเอาใหม่กิจกรรม เอาเราก็ทำ แต่ในขณะที่ทางรัฐจะทำได้อย่างที่ผมทำใหม่ต้องตามนโยบายเป็นหลักอย่างเดียว อย่างนี้ผมสร้างศูนย์หลายแห่งขึ้นมาข้างในประกอบด้วยชมรมช่วยเพื่อน ชมรมยาเสพติด เด็กถึงเวลาก็เข้าไปคุยกัน โดยมีครูเป็นที่เลี้ยง ผมขาดทุนเป็นล้าน ๆ ผมถามว่าถ้าอยู่ในโรงเรียนของรัฐ จะทำแบบผมแล้วเสนอขึ้นไปเป็นการให้ความรู้สึกที่ไม่ค่อยดีเลย เพราะเขาไม่มีโอกาสที่จะคิดอะไร นอกกรอบได้ เพราะสังคมเราเป็นอย่างนั้น

ถาม ถ้าหากว่าจะทำให้มันดูดีขึ้น เราคงต้องสนับสนุนให้ครูคิดเป็นมากขึ้น ไม่ใช่แค่คิดได้

ตอบ ครูที่มีอุปสรรคมากมายทั้งภายในภายนอก ถ้าคิดตามหลักความจริงมันแทบจะทำอะไรไม่ได้เลย นอกจากจะท้อมเหตเสียสละมาก ๆ แต่เพื่อนร่วมงานก็มีปัญหาแล้ว ความรู้สึกที่ไม่ดี เพราะฉะนั้น ลักษณะของสังคมเรา เราต้องสร้างคนรุ่นใหม่เพื่อให้เข้าใจปรัชญาการศึกษา ถ้าเราเป็นอยู่อย่างนี้อะไรก็แก้ไม่ได้แม้แต่เขตพื้นที่ที่เรากำหนดกันถึง 500 ต่อมาเป็น 295 ส.ป.ส. ผมบอกว่าคุณเปลี่ยนองบประมาณแผ่นดินเท่าไร

1. คุณมีความพร้อมเรื่องที่ทำงานไหม
2. บุคลากรที่จะรองรับ
3. ค่าใช้จ่ายต่อเนื่องมาเป็นเงินเท่าไร

สาระของผู้ให้สัมภาษณ์ ลำดับที่ 2

1. ถาม ด้านครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา

ตอบ จะต้องจบการศึกษาปริญญาตรีทั้งหมด ยกเว้นบางสาขาที่ไม่สามารถรับได้ เช่น ช่างยนต์ ช่างก่อสร้าง ส่วนใหญ่จะจบ ปวส. เพราะจะมีผลกระทบตาม พ.ร.บ.ต้องจบปริญญาตรี แต่เราไม่มี ขาดมากและต้องใช้ทุนมาก เราต้องหาบุคลากรช่างมาจากบุคคลภายนอก คือจ้างพิเศษ

2. ถาม ด้านการบริหารการจัดการ

ตอบ เป็นลักษณะบริษัททำในนามบริษัทมีระบบหุ้นส่วน มีประธานคณะกรรมการ ผู้รับอนุญาต รายได้ 60 % 40% เราเป็นนิติบุคคลอยู่แล้วจึงไม่กระทบ แต่บางโรงเรียนอาจจะกระทบเพราะเป็นเจ้าของคนเดียว

3. ถาม ด้านวิชาการ

ตอบ เรายังต้องใช้หลักสูตรของกรมอาชีวอยู่ เราไม่มีหลักสูตรของตัวเอง ยังไม่พร้อมที่จะมีหลักสูตรของตัวเอง เพราะเราไม่มีอาจารย์มากพอ และอาจารย์ก็เปลี่ยนบ่อยเข้าใหม่และก็ออกไป เนื่องจากโรงเรียนของเรามีเด็กเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เราต้องขยายเพิ่มขึ้นและลงทุนเพิ่มขึ้น จากเพิ่มขึ้นก็ลดลง เพราะเนื่องมาจาก 1. การคุมกำเนิด 2. มีสถานับของรัฐบาลเข้ามาเปิดสถานการศึกษาจนมากขึ้น มาแบ่งไปและรัฐบาลก็ให้เรียนฟรี ตอนรัฐบาลเพิ่งจะให้เงินอุดหนุนมาเด็กจะเสียค่าใช้จ่ายน้อยลง เพราะเด็กที่มาเรียน ก็จะเหลือจากที่อื่นมา เช่น สอบเข้าของรัฐบาลไม่คิด และเด็กที่มาเรียนเป็นเด็กยากจน เด็กที่มีเงินก็จะไปเรียนที่อื่น ๆ หมด และถ้าไม่มีเงินอุดหนุนแล้วจะกระทบมาก ค่าเทอมก็เก็บไม่ได้ ถ้าโรงเรียนของรัฐบาล เด็กก็จะเข้ามาเรียน แย่งกันเข้าเรียนทั้งที่ไม่สามารถรับได้แล้วก็เข้าไปยึดเข็มนาเรียน การดูแลก็ไม่ทั่วถึง ไม่มีคุณภาพ

ด้านวิชาการในปัจจุบันนี้ถ้าเป็นไปตามหลักสูตรของกรมอาชีวจะต้องเข้าสู่มาตรฐานอาชีวะ มาตรฐานรายวิชา ก็คือในหนึ่งรายวิชาในแต่ละรายวิชา เมื่อคุณเรียนจบในรายวิชานี้ เด็กจะทำอะไรได้บ้าง มีมาตรฐานรายวิชาอย่างไร ส่วนมาตรฐานสาขาวิชา เมื่อคุณจบหลักสูตรนี้แล้ว คุณมีความสามารถแค่ไหน เช่น คุณจบหลักสูตรเครื่องยนต์ คุณจะต้องสามารถซ่อมเครื่องยนต์ สีสลับได้ ของดีเซลและแก๊สโซลีน แต่ถ้าช่างไฟฟ้า คุณจะต้องเดินไฟฟ้าได้ทั้งระบบ

ถาม คุณภาพของเด็กที่จบออกไปเป็นอย่างไร

ตอบ ทางกรมอาชีวศึกษา ยังไม่ได้สร้างมาตรฐานตรงนี้ ซึ่งตรงนี้ก็ไม่ได้มีการทำข้อสอบ มาตรฐานรายวิชา ซึ่งพิษณุโลกได้ทำแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้ใช้ที่ชัดเจน แต่ส่วนใหญ่เราจะเทรน เด็กฝึกอบรมเด็กให้ฝึกงาน เพื่อที่จะสามารถทำงานได้ เราจะเน้นปฏิบัติ เช่น พิมพ์ดีด คอมพิวเตอร์ บัญชี เด็กส่วนใหญ่จะได้ผลสัมฤทธิ์

ถาม ด้านทรัพยากรการลงทุน

ตอบ กระทบแน่นอน ต้องการลงทุนเพิ่ม เช่น ด้านสื่อสารการเรียนการสอนอยู่ในภาวะ การแข่งขันจะต้องซื้อเพิ่ม เพื่อให้ทันกับโรงเรียนที่มีการแข่งขันกัน เช่น วิทยาลัยชุมชน มีปัญหา

มาก คือ จะเปิดตรงไหนก็ได้และจบได้ระดับอนุปริญญาไม่เห็นคุณภาพ การจัดซื้ออุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยี รัฐก็ไม่ลดภาษีให้ และไม่ส่งเสริม และโรงเรียนต้องเสียค่าน้ำบาดาล และต้องเสียภาษีเต็ม ภาษีป้าย ภาษีโรงเรียนเอกชนต้องเสียหมด ไม่มีลดให้เลย ทำให้โรงเรียนบางโรงเรียนต้องปิดไปบ้าง เอกชนต้องช่วยตัวเอง

ถาม ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา

ตอบ เป็นไปตามนโยบายของรัฐ กิจกรรมของโรงเรียนก็คือ เน้นกิจกรรม ยาเสพติด กิจกรรมเข้าค่ายธรรมะ กิจกรรมกีฬา มีชมรมด้านกีฬา ถ้านักศึกษาเน้นการเรียนมากก็ไม่ค่อยสนใจ

ส่วนชุมชนทางโรงเรียนจะออกไปพบมากกว่า เช่น วันแม่เทียน วันเด็ก และดึงเขามาร่วมการรอบรม อินเทอร์เน็ต ให้กับโรงเรียนต่าง ๆ และจัดนิทรรศการ กิจกรรมรับชมอะไรต่าง ๆ รับชมอุปกรณ์ไฟฟ้า โครงการจริยธรรม โครงการกีฬา เช่น ประกวดรีดเดอร์ ร้องเพลงโดยใช้โครงการนักเรียนเป็นคนจัดทำและเราเป็นผู้สนับสนุน

มาตรา 43 - 46 ในเรื่องการบริหารการจัดการศึกษาให้เป็นนิติบุคคล ไม่กระทบ เพราะโรงเรียนของเราเป็นอยู่แล้ว ที่จะกระทบคือ การประเมินคุณภาพการศึกษา บางอย่างยังไม่ชัดเจน แต่เราก็พยายามทำ ประเมินภายในไปก่อนในเรื่องสถานที่ นักเรียน บุคลากรที่มีปัญหา คือด้านวิชาการ ยังไม่รู้ว่าเอาอะไรมาเป็นมาตรฐานตัววัดจะขึ้นกับใครอย่างไร จะเอามาตรฐานของกรมอาชีวศึกษาหรือ ส.ช. ยังไม่ชัดเจน แต่โรงเรียนได้ประเมินแล้วตาม ส.ช.

มาตรา 44 นิติบุคคลไม่มีปัญหาเพราะเป็นอยู่แล้ว บางโรงเรียนอาจจะกระทบกระเทือน

มาตรา 45 ยังไม่ชัดเจนในระดับอาชีวะว่าขึ้นอยู่กับใครแน่

ถาม การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในระดับใดบ้าง

ตอบ ส่วนใหญ่ทางโรงเรียนจะเลือกกันเอง คือ เลือกจากตัวแทนผู้ประกอบการ เด็กนักเรียนที่มาเรียนก็จะมาจากต่างพื้นที่ ต่างจังหวัด ต่างอำเภอ ผู้ประกอบการก็จะพบกันน้อยมาก ถ้าเลือกคนที่ทำงานที่มีความรู้ เขาก็จะไม่ค่อยมา เพราะเขาทำงาน แต่ถ้าคนที่ไม่มีความรู้ก็จะไม่รู้ความเป็นไป เพราะฉะนั้นเราจะเอาคนพื้นที่นี้ ที่เคยเป็นผู้ประกอบการนักเรียน ที่ลูกเคยเรียนที่นี่และจบออกไปจะเอาเขามา

ถาม คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจาก โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเป็นอย่างไร

ตอบ ส่วนใหญ่จะได้งานทำในโรงเรียนของเราคือ

1. คัดเลือกไม่ได้ เหลือจากที่โรงเรียนรัฐบาลมา
2. เป็นเด็กที่สอบเข้าของรัฐไม่ได้ เด็กหัวไม่ค่อยดี

เพราะฉะนั้นเราจะเน้นปฏิบัติให้มาก 70 % - 30 % เรื่องการแข่งขันเราไม่เห็นวิชาการ เราเน้นปฏิบัติ และเด็กสามารถทำงานได้มีการฝึกงานฝึกในการเรียน คือ ฝึกระหว่างเทอม ฝึกในโรงเรียน ฝึกนอกโรงเรียน ฝึกให้ใช้อุปกรณ์ให้เป็น และส่งส่งไปฝึกนอกสถานที่เด็กก็จะใช้เป็น

ถาม นโยบายการรับนักเรียนนักศึกษาของรัฐบาลมีผลกระทบต่อโรงเรียนอาชีวะเอกชนอย่างไร

ตอบ ผลกระทบ คือ รัฐบาลเรียนฟรี และเราต้องรอเหลือจากรัฐบาลรับไม่ได้แล้ว และรัฐบาลมีนโยบายรับเด็กนักเรียนหลายรอบทั้งที่ไม่พร้อมทางด้านอาคารสถานที่ เทคโนโลยี ครู บุคลากร

ถาม กรมอาชีวศึกษาเปิดปริญญาตรีมีผลกระทบอย่างไร ?

ตอบ ในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเล็ก ๆ จะเปิดไม่ได้ ลงทุนสูง และเป็นผลดีของกรมอาชีวศึกษา แต่ถ้าในจังหวัดใหญ่ ๆ จะทำได้ และเป็นผลดีต่อโรงเรียนเอกชนและสามารถเปิดได้ไม่กระทบ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

สาระของผู้ให้สัมภาษณ์ ลำดับที่ 3

1. ถาม หลักการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนใน 10 ปีข้างหน้าเป็นอย่างไร

ตอบ ด้านครูคณาจารย์ ต้องมีการพัฒนาบุคลากรจะใช้แบบเดิมไม่ได้ จะใช้หลักสูตรใหม่ให้ครูใช้แบบ เด็กเป็นศูนย์กลาง ให้คณะครูอาจารย์ทำหลักสูตรขึ้นมาและจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการส่งครูเข้าอบรมหรือวิทยากรที่มีความชำนาญเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นเป็นภาระสำหรับโรงเรียนต้องพัฒนาตามหลักสูตรที่ทางกระทรวงต้องการและการจัดอบรมหลักสูตรแต่ละครั้งก็ต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่ม และทางโรงเรียนก็ได้จัดทำแล้วได้ผลเป็นที่พอใจ

ด้านวิชาการ ด้านทรัพยากร กระทบต้องซื้ออุปกรณ์เพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงใหม่ การศึกษาใหม่ในองค์กรรวมโดยระบบที่เรียกว่าองค์กรร่วมโดยที่มีคณะกรรมการคือแบบนิติบุคคลโดยใช้คณะกรรมการโรงเรียน โดยมีผู้ปกครองเด็กนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน RDU

2. ถาม ผลกระทบ คณะกรรมการที่เข้ามามีส่วนร่วมมีผลกระทบแนวบวกหรือลบ

ตอบ คือเราอยู่ระหว่างการทดลองปัญหาคงน้อย ภาครัฐเอาทุกอย่าง อย่างคณะกรรมการดำเนินการแม้กระทั่งรายรับรายจ่ายกรรมการเป็นผู้จัดสรร แต่เอกชนทำโดยลำพังไม่เหมือนมูลนิธิ เทศบาลจะมีงบประมาณมาช่วย แต่เอกชนเราลงทุนเอง ถ้าใช้ระบบการจัดการใหม่ที่เอารูปคณะกรรมการต่าง ๆ และ ทำได้ในแบบคณะกรรมการทั้งหมดนี้ จะลำบาก จะมีผลกระทบคือ 60 % - 40 % คือระเบียบให้จัดแบบนี้คือจัดเป็นค่าใช้จ่ายทุกชนิด 60 % เหลือ 40 % เจ้าของรับ แต่ก่อนนี้จะลองทำดู แต่มีสถานศึกษาเอกชนหลายแห่งยังไม่ยอมทำ

ถาม เรื่องการซื้อเทคโนโลยีทางสถานี่ตัวเอง

ตอบ ทางเอกชนต้องซื้อเองรัฐบาลไม่ได้ช่วยเหลือ จะช่วยแต่ค่าเทอม ปวช. 1 - 3 แต่ก็ไม่ได้ 100 % ได้ประมาณ 40 %

ถาม ทางโรงเรียนแก้ปัญหาอย่างไร ?

ตอบ ให้เด็กกู้เงินรัฐบาล แต่เสียส่วนเกินที่เหลือ ทางผู้ปกครองต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่ก็ไม่ได้เหมือนกันทุกคน

ถาม เทคโนโลยีที่ใช้

ตอบ ต้องซื้อและเปลี่ยนแปลงพัฒนาตลอด คอมพิวเตอร์ ใช้ อินเทอร์เน็ต มีผลกระทบที่ใช้หลักสูตรเพิ่มเติม คือ อินเทอร์เน็ต ส่วนวิชาสามัญสอนตามปกติ

ถาม การประกันคุณภาพมีผลกระทบอย่างไรในการบริหารและการจัดการ

ตอบ ผลกระทบไม่มาก จะไปหนักที่คณะครูอาจารย์ ครูต้องทำวิจัยในห้องเรียน ทำเอกสารและประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของเด็ก เพื่อส่งมาให้ฝ่ายวิชาการนำเรื่องเข้าแฟ้มเหมือนผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอน

ถาม จากที่ พ.ร.บ. ประกาศใช้มาที่นี่ เช่นการประกันตรงนี้ไม่ทราบว่าได้ผลขนาดไหน

ตอบ จากที่นี่เราเริ่มทำเราต้องลงทุนมากขึ้น ใช้สื่ออุปกรณ์มากขึ้น ในการซื้อวัสดุอุปกรณ์มากขึ้นในการประเมินการหาข้อมูลการทำวิจัยในห้องเรียน

ถาม ส่งผลกับนักเรียนอย่างไร ?

ตอบ ทำให้เด็กมีการแข่งขันมากขึ้น เด็กกลัวจะถูกประเมินในทางที่ด้อยกว่า

ถาม คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาเอกชนเป็นอย่างไร ?

ตอบ ผลสัมฤทธิ์ของผม ได้ผลสัมฤทธิ์สูง เด็กส่วนใหญ่จะทำงานหรือบางคนก็เรียนต่อปริญญาตรีหรือทำงานไป เรียนไป

ถาม เด็กที่เข้ามาเรียนโรงเรียนเอกชนเป็นเด็กยากจนหรือมีเงิน

ตอบ เด็กที่เข้ามาเรียนส่วนใหญ่จะพลาดการเรียนจากรัฐบาล และเป็นเด็กที่ยากจน

ถาม จุดมุ่งหมายของเด็กที่จะออกไปพัฒนาจังหวัดพิจิตรได้

ตอบ ได้ส่วนใหญ่จะพัฒนาในเทอมสุดท้าย เราจะให้ฝึกงานก่อนออกฝึกงานเราจะมี การติวเข้ม เรามีหลักสูตรเพื่อบ่งบอกคุณภาพของนักเรียน เราจะส่งเด็กฝึกงานตามหน่วยงานของ รัฐต่าง ๆ หรือภาคเอกชน บางหน่วยงาน เช่น กรมสรรพากรของทุกปี เพราะเราจะเทรนเด็กก่อน ฝึกงานเราให้นโยบายการทำงานต้องไปก่อนเข้านายคลังที่หลัง แต่งตัวให้สะอาด แล้วเราจะมี อาจารย์ที่ปรึกษาไปตรวจเยี่ยม เพื่อตามการพัฒนาของเด็ก ถ้าคอร์สนี้เด็กได้ผ่านงานและ ทำงานดี บางหน่วยงานก็จะจ้างเด็กเลยเหมือนกัน เด็กได้งานนี่คือผลของการฝึกงานส่วนใหญ่ โรงเรียนจะผลิตเด็กออกไปให้ได้คุณภาพ

ถาม ชุมชนมีส่วนช่วยสนับสนุน

ตอบ เราจะจัดกิจกรรม เช่น วันสำคัญต่าง ๆ อาจจะมีเชิญชุมชนหรือผู้ปกครองเข้ามา ทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา เช่น เข้าพรรษาใส่บาตรตอนเช้า หรือนำเทียนมาถวายวัด กิจกรรมกีฬา ยาเสพติด เชิญตำรวจเข้ามาช่วยเป็นวิทยากร

ถาม เด็กที่เรียนอ่อน

ตอบ จะใช้ระบบรุ่นที่สอนน้องคือ ครูเป็นที่เลี้ยงตอนนี้กำลังทดลองอยู่

ถาม ปัญหาครอบครัว พ่อแม่แยกกันอยู่ต่างอำเภอ และนโยบายการรับนักเรียนของรัฐบาล มีผลอย่างไร ?

ตอบ อาจจะไปร่วมเป็นคณะกรรมการของจังหวัดเกี่ยวกับการรับเด็กนักเรียน เรามี ชมรมอาชีวะเอกชนทั่วประเทศ เรามีการคุยกันปัญหามีคล้าย ๆ กัน แต่ส่วนมากจะเกิดกับ ปัญหาในจังหวัดเล็ก ๆ โรงเรียนรัฐบาลเด็กบางคนจบแล้วไม่ยอมให้ใบ ร.บ. เพราะจะกักเด็กเอาไว้ให้เรียนต่อ ซึ่งเด็กก็ไม่อยากเรียนแล้วเกรดก็ไม่ดี คือเกรด 1 กว่า ๆ แล้วเรียนสายสามัญ ไม่ไหวต้องมาเปลี่ยนสายอาชีวะทำให้เด็กเขาเสียโอกาส แทนที่จะมีเรียนอาชีวะ 3 ปี แทนที่จะได้ทำงาน เพราะเรียนอาชีวะทำให้ได้ทักษะในการพิมพ์ดีด ทำบัญชีเป็น และพวกที่ต่อม.6 แล้วมาเรียนอาชีวะก็จะทำอะไรไม่ค่อยได้ ไม่เหมือนพวกเด็กที่เรียน ปวช.1 - 3 สายอาชีวะ

โดยตรง และเด็กที่เรียนสายสามัญเขาเข้าใจว่าเรียนจบปริญญาตรีจะทำงานได้มากกว่าจบสาย อาชีพครูแนะแนว มีผลมากที่จะช่วยให้ความรู้ แต่ยังไม่ขาดอยู่และแนะนำให้เรียนต่อโรงเรียนนั้น คือโรงเรียนเดิมทั้ง ๆ ที่เด็กเรียนสายสามัญไม่ไหวก็ดันทุรังให้เรียนต่อ บางคนได้เกรดต่ำ ไปเรียนวิทยาศาสตร์ เรียนฟิสิกส์ เคมี แทนที่จะแนะนำให้เรียนสายอาชีพ ซึ่งทำให้ภาครัฐสูญเสีย มากมาย

ถาม พ.ร.บ.ใหม่มีผลคืออะไร

ตอบ สรุปมีส่วนดีมาก แต่การปฏิบัติต้องค่อย ๆ ไป ถ้าไปทำอย่างรวดเร็วไม่ได้ เพราะ บางอย่างใช้สื่ออุปกรณ์มากและต้องนำครูเข้าอบรม เพื่อทำตาม พ.ร.บ.ก็จะดีกว่าเก่า

ถาม รัฐได้ดูแลโรงเรียนเอกชนอย่างไรบ้าง

ตอบ อยู่ในระหว่างการต่อรอง เช่น ภาษีโรงเรียน ภาษีคอมพิวเตอร์ รัฐไม่ได้ช่วยดูแลหรือ ลดหย่อนภาษีให้เลย

ถาม การรับเด็กนักเรียนของรัฐมีผลกระทบอย่างไร

ตอบ รัฐบาลควรมีนโยบายรับนักเรียนให้ชัดเจน มีครูเท่าไรมีสถานศึกษาเรียนพอไหม รับ ได้เท่าไรตามมาตรฐานสากลยอมรับได้เท่านี้ก็ควรหยุด และการเปิดโอกาสให้เอกชนได้รับบ้าง ซึ่งเอกชนมีพร้อมทั้งครู อุปกรณ์ อาคารสถานที่รองรับได้ ก็ทำให้โรงเรียนเอกชนไม่มีเด็ก นักเรียน เท่ากับให้โรงเรียน โรงเรียนเอกชนปิดไปโดยปริยายทำให้ขัดกับ พ.ร.บ.ที่ว่าส่งเสริม สนับสนุนให้เอกชนเข้ามาช่วยแบ่งเบาภาระรัฐบาล เพราะรัฐเปิดรับเด็กหลายรอบทั้งที่ไม่พร้อม และรัฐก็ไม่เคยเข้ามาดูแลโรงเรียนเอกชนเลย ทั้ง ๆ ที่เรารับเด็กนักเรียนได้มาก

ถาม ในเรื่องของครูบุคลากร ควรทำอย่างไรบ้าง

ตอบ ก็มีการให้พัฒนาเรียนต่อหรือสอนอบรมให้ทุนยืม ส่งเสริมเพื่อที่จะอยู่ได้นาน โรงเรียนเอกชนไม่หวังกำไร หวังให้เด็กมีคุณภาพจบออกไปแล้วสามารถออกไปทำงานได้

ถาม ตำแหน่งงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาแห่งชาติที่จะเปิดปริญญาตรีมีผลกระทบ

ตอบ เป็นเรื่องที่ดี จะได้ทรัพยากรบุคคลที่ดีเพิ่มขึ้น

ภาคผนวก ค

บริบทของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ประวัติโรงเรียน

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนภัคดีพัฒนศึกษาและเทคโนโลยี

อาจารย์พิทักษ์ มหบุญพาชัย ได้ร่วมงานบริหารการจัดการศึกษาของ “โรงเรียนพัฒนศึกษา กำแพงเพชร” ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อ วันที่ 20 พฤษภาคม 2522 โดยเปิดทำการสอนประเภท อาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกพัฒนศึกษา สาขาวิชาการบัญชี

ต่อมาวันที่ 18 ตุลาคม 2527 ได้ก่อตั้ง “โรงเรียนบริหารธุรกิจพัฒนศึกษากำแพงเพชร” เพิ่มขึ้น เพื่อเปิดทำการสอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาการบัญชี

จนกระทั่งในปี 2544 มีการเปลี่ยนแปลงผู้ดำเนินการโรงเรียนที่มี บริษัทพัฒนศึกษากำแพงเพชร จำกัด เป็นเจ้าของโดยอาจารย์พิทักษ์ มหบุญพาชัย และคุณอร มหบุญพาชัย พร้อมด้วยครอบครัวเป็นผู้ถือหุ้นทั้งหมดของบริษัทฯ และได้จัดตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัดภัคดีพัฒนศึกษาและเทคโนโลยี โดยอาจารย์พิทักษ์ มหบุญพาชัย เป็นผู้มีอำนาจลงนามทำการแทนห้างฯ แต่เพียงผู้เดียวเพื่อการดำเนินการบริหารจัดการการศึกษาศาสนาศึกษาแห่งใหม่ในนาม “โรงเรียนภัคดีพัฒนศึกษาและเทคโนโลยี” ในสถานที่ใหม่ทั้งหมด บนเนื้อที่ 60 ไร่เศษ พร้อมทั้งได้จัดสร้างอาคารเรียนและอาคารประกอบขึ้นใหม่ ประกอบด้วย

1.อาคารเรียน (คสล.) 4 ชั้น ขนาด 28 ห้องเรียน มีห้องหน้ามูข้อความเพื่อเป็นห้องปฏิบัติการของครู/บุคลากร 9 ห้อง จำนวน 1 หลัง

2.อาคารสำนักงาน (คสล.) 3 ชั้น ชั้นที่ 1-2 เป็นห้องปฏิบัติงานของผู้บริหาร ครูและเจ้าหน้าที่ ชั้นที่ 3 เป็นห้องประชุมสัมมนา ขนาดความจุ 200 คน จำนวน 1 หลัง

3. อาคารหอประชุม (คสล.) ทรงหลังคาโค้ง 2 ชั้น ขนาดบรรจุ 1,500 คน มีเวทียกพื้น ห้องสมุด ห้องเก็บอุปกรณ์เครื่องมือ และด้านหลังเวทียกพื้นเป็นห้องเรียน 3 ห้อง และด้านล่างใช้เป็น “ศูนย์ฝึกอบรมสาขาช่างยนต์” พร้อมมีห้องแต่งตัวนักแสดง ชาย - หญิง 2 ห้อง พร้อมห้องน้ำ จำนวน 1 หลัง

4.อาคารห้องสมุด (คสล.) ทรงหลังคาโค้ง 2 ชั้น จำนวน 1 หลัง

ชั้นที่ 2 เป็นห้องสมุดที่มี Internet 21 เครื่อง, ห้องทำงานครู บรรณารักษ์ และห้องเรียนรวม/ห้องวิทยากร ขนาดความจุ 200 คน จำนวน 1 หลัง

5. อาคารห้องน้ำ ชาย / หญิง (คสล.) ห้องน้ำหญิง 10 ที่ ห้องน้ำชาย 7 ที่ ห้องบิลลาจะชาย 10 ที่ จำนวน 2 หลัง

6.อาคารบ้านพักเจ้าหน้าที่ / นักการภารโรง จำนวน 4 ห้อง

7.อาคาร (คสล.) สำหรับเก็บ เครื่องมือ / อุปกรณ์ / พัสดุ งานช่าง งานช่างก่อสร้าง ด้านบน ติดตั้งป้ายชื่อโรงเรียน จำนวน 1 หลัง

8. อาคารพุทธสถาน (คสล.) เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปประจำสถานศึกษา 2 ชั้น ชั้นล่างสำหรับเก็บเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ จำนวน 1 หลัง

9. อาคาร (คสล.) สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของ รปภ. จำนวน 1 หลัง
10. สนามฟุตบอล ขนาดมาตรฐาน จำนวน 1 สนาม
11. สนามบาสเกตบอล ขนาดมาตรฐาน จำนวน 1 สนาม
12. สนามวอลเลย์บอล ขนาดมาตรฐาน จำนวน 1 สนาม
13. สนามตระก้อ ขนาดมาตรฐาน จำนวน 1 สนาม
14. สวนหย่อมบริเวณรอบพื้นที่โรงเรียน
15. พื้นที่ลานอเนกประสงค์ / สวนพักผ่อนหย่อนใจ หน้าอาคารสำนักงาน / อาคารเรียน
16. ถนน (คสล.) รอบบริเวณโรงเรียน
17. สระพื บริเวณหน้าอาคารศูนย์ฝึกอบรม ช่างยนต์
18. ลานจอดรถยนต์ รถจักรยานยนต์
19. อาคารสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ รปภ. จำนวน 2 หลัง
20. อาคารสำหรับพื้นที่จอดรถ จำนวน 2 หลัง

โรงเรียนภัคดีพัฒนศึกษาและเทคโนโลยีเปิดทำการสอนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใน 4 สาขาวิชา ประกอบด้วย สาขาการบัญชี สาขาคอมพิวเตอร์ สาขาช่างยนต์ และสาขาช่างก่อสร้าง ควบคุมและอำนวยความสะดวก โดย อาจารย์พิทักษ์ มหบุญพาชัย ในฐานะผู้รับใบอนุญาต / ผู้จัดการ / ผู้อำนวยการ พร้อมด้วยทีมงาน นักการศึกษามืออาชีพในสาขาที่เปิดทำการสอน ถือเป็นสถานบันอาชีวศึกษา เอกชนระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับต่ำกว่าปริญญาตรีแห่งแรกและแห่งเดียว ของจังหวัด กำแพงเพชร

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Pibulsongkram Rajabhat University

**นามอันเป็นมงคลแห่งสถาบัน
ภักดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี
(สถาบันอาชีวศึกษาเอกชนมิติใหม่)**

ในช่วงปลายปีการศึกษา 2543 อาจารย์พิทักษ์ มหบุญพาชัย และครอบครัวมีแนวคิดในการตั้งสถานศึกษา ตามแนวนโยบายการปฏิรูปการศึกษาใหม่ ทั้งนี้เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความคิดเป็นเลิศทางด้านวิชาชีพสนองความต้องการและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในสาขาวิชาชีพ เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 9 จึงได้ทำ "Mind - Map" โรงเรียนในฝันขึ้น จากนั้นได้กำหนดพื้นฐานที่ จะทำการก่อสร้างบริเวณสถานที่รูปแบบอาคารเรียน และการเตรียมความพร้อม ในทุก ๆ ด้าน พร้อมทั้งการไปศึกษาดูงานด้านอาคารสถานที่โรงเรียนต่าง ๆ นำส่วนที่ดีมากำหนด แผนผังบริเวณ "โรงเรียนในฝัน" จากนั้นได้ร่วมกับครอบครัวกำหนดชื่อแห่งสถาบันใหม่ว่า "ภักดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี" คำว่า "ภักดี" นั้นมีความเป็นมาจากต้นตระกูลของ "คุณอร มหบุญพาชัย" สมัยคุณปู่ในฐานะข้าบาทผู้ใกล้ชิด พระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าอลงกุฏขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นแม่ทัพน้อยทหารบกที่ 2 เมืองพิษณุโลก รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 เป็นที่ไว้วางพระทัยยิ่ง ในความจงรักภักดีของท่านขุนฯ ประจวบกับทางราชการได้ประกาศกฎหมายให้ใช้นามสกุล ด้วยพระเมตตาของ พระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าอลงกุฏ จึงได้พระราชทานบรรดาศักดิ์ให้แก่คุณปู่ของ "คุณอร" และได้รับพระมหากรุณาธิคุณ พระราชทานนามสกุล ให้เป็น "ขุนศรีพานิช ผู้ภักดี" และเพื่อเป็นศิริมงคลแห่งสถาบันจึงได้นำเอานามสกุลอันเป็นมงคลนาม มาตั้งชื่อเป็นสถาบันว่า "ภักดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี" โดยเริ่ม ดำเนินการก่อสร้างและทำพิธียกเสาเอกเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2544 จากนั้นก็ได้เริ่มพัฒนาสถานศึกษาแห่งนี้ เพื่อเป็นสถานศึกษาของปวงชนตลอดมา

คณะที่ปรึกษา / กำกับ / ติดตามและประเมินผลการทำงาน

1. นายพิทักษ์	มหบุญพาศัย	ประธาน
2. นายไพฑูรย์	คุุทธะสาน	รองประธาน
3. นายประหลาด	จันทะโก	กรรมการ
4. นางสาวชิตีมา	มหบุญพาศัย	กรรมการ
5. นายชิตี	มหบุญพาศัย	กรรมการ
6. นางทับทิม	เฮี่ยนเจริญ	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการและพัฒนาหลักสูตร

1. นายชิตี	มหบุญพาศัย	ประธาน (นายประหลาด จันทะโก)รักษาการแทน
2. นายสมเกียรติ	คะใจ	กรรมการ
3. นายทินกร	จันทะเบี้ยว	กรรมการ
4. นางสาวยีนนี่	ดวงสุภา	กรรมการ
5. นายสุรัตน์	มนตรีการติวงศ์	กรรมการ
6. นางสาวบุญญาพัทธ์	อินทรสำเนา	กรรมการและเลขานุการ

เกียรติภูมิรางวัลที่ได้รับ

- 1.สำนักงานคณะกรรมการศึกษาออกชนกระทรวงศึกษาธิการ ให้การยอมรับมาตรฐานคุณภาพศึกษาปี พ.ศ. 2542-2546
- 2.ผ่านสารประเมินเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนพระราชทาน จากกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ ปี 2542
- 3."เกียรติบัตรโรงเรียนสีขาวเฉลิมพระเกียรติดีเด่น" อันดับ 2 ระดับจังหวัด จากผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร ปี พ.ศ. 2542
- 4."เกียรติบัตรโรงเรียนสีขาวเฉลิมพระเกียรติดีเด่น" ระดับอำเภอ จากผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร ปี พ.ศ. 2542
5. "เกียรติบัตรสถานศึกษาดีเด่นระดับจังหวัด ด้านการปลูกฝัง พัฒนาจริยธรรม คุณธรรม" จากสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 7 ปี พ.ศ. 2543
6. "เกียรติบัตรโรงเรียนสีขาวเฉลิมพระเกียรติ ปลอดภัยเสพติด" จาก ฯพณฯ สมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล รัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ. 2542
7. ประกาศเกียรติคุณสถานที่ทำงาน "สะอาด ปลอดภัย ไร้มลพิษ" จากกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ. 2543
8. จังหวัดกำแพงเพชรมอบ "เกียรติบัตร ด้านการเป็นกำลังสำคัญในการจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย" ปี พ.ศ. 2540

9. สภาร่างรัฐธรรมนูญมอบ “เกียรติบัตร ด้านการเป็นกำลังสำคัญในการจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย” ปี พ.ศ. 2540

10. สำนักคณะกรรมการคณะกรรมการศึกษาเอกชน และสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยมอบ “เกียรติบัตรด้านการสนับสนุนส่งเสริมนักเรียนแข่งขันทักษะวิชาชีพ และการประกวดโครงการส่งเสริมทักษะวิชาชีพ” ปี พ.ศ. 2541 และ 2542

11. ผู้รับใบอนุญาตได้รับใบประกาศเกียรติคุณ จากจังหวัดกำแพงเพชรว่าเป็น “ผู้นำที่มีความรับผิดชอบสูง มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ชยันหมั่นเพียร และมุ่งประโยชน์ราชการ” ปี พ.ศ. 2544

12. ผู้รับใบอนุญาตประกาศเกียรติคุณ จากสมาคมครูโรงเรียนราษฎร์แห่งประเทศไทยเป็น “ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนดีเด่น” ปี 2544

ปรัชญาของโรงเรียน

ความรู้ดี มีวินัย ใฝ่คุณธรรม เลิศล้ำทักษะวิชาชีพ

- ความรู้ดี** คือ เป็นผู้มีความรอบรู้ทั้งทางทฤษฎี และปฏิบัติ ตลอดจนทักษะ ความชำนาญ ความคิด สร้างสรรค์ และมีวิสัยทัศน์กว้างไกล
- มีวินัย** คือ มุ่งเน้นให้เกิดวินัยในตนเอง รู้จักหน้าที่ รับผิดชอบต่อตนเองและสถาบัน รักษาเกียรติ ชื่อเสียงของตนเอง เชิดชูสถาบัน
- ใฝ่คุณธรรม** คือ การยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจ รู้จักเอื้ออาทรช่วยเหลือผู้ด้อยกว่า มีความซื่อสัตย์สุจริต รักษาตนให้ตนอยู่ในระเบียบวินัย รักษาวัฒนธรรม และประเพณีอันดี
- งามเลิศล้ำทักษะวิชาชีพ** คือ เป็นผู้มีความสามารถ ความรู้ ความชำนาญในทางการปฏิบัติ มีความคิดสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นที่ยอมรับอย่างชัดเจน และ เป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานในทางด้านวิชาชีพทุกแขนง

สีประจำโรงเรียน

น้ำเงิน - เทา

- น้ำเงิน** คือ สีแห่งความมั่นคงเข้มแข็ง อันหมายถึง การศึกษาเพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพเยาวชน และสังคมไปสู่ความเป็นเลิศทางทักษะวิชาชีพ

สี่เทา คือ สีแห่งมันสมอง และจิตใจ เปรียบประดุจสติปัญญาที่เลิศล้ำ และความคิด
สร้างสรรค์ที่เปี่ยมไป ด้วยคุณธรรม จริยธรรม

กฎปฏิบัติ 10 ประการ

1. ไม่มาเรียนสาย
2. แต่งกายถูกระเบียบ
3. พฤติกรรมเรียบร้อย
4. อ่อนช้อยมารยาท
5. ปราศจากยาเสพติด
6. รักษาสิทธิของตน
7. สร้างความอดทนเป็นนิสัย
8. มีวินัยในตนเอง
9. เร่งพัฒนาความรู้
10. เชิดชูสถาบัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ประวัติความเป็นมา

โรงเรียนบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีพิษณุโลก ตั้งอยู่เลขที่ 601 ถนนพระองค์ขาว อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก 65000 บนพื้นที่ 31 ไร่ 2 งาน 85 ตารางวา มีฐานะเป็นโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนตามหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มี 2 ประเภท คือ

1. ประเภทช่างอุตสาหกรรม

- ช่างไฟฟ้ากำลัง
- ช่างยนต์
- ช่างอิเล็กทรอนิกส์

2. ประเภทบริหารธุรกิจ

- การบัญชี
- การตลาด
- คอมพิวเตอร์
ธุรกิจโรงแรม

เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อ ปีพุทธศักราช 2519 โดยมีนายสุชน ชามพูนท เป็นผู้รับใบอนุญาต หลังจากที่ได้ยกเลิกโรงเรียนประเภทสามัญศึกษา และเปลี่ยนมาเป็นโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา ในช่วงระยะแรกเปิดสอนหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษาประเภทวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรมเพียงประเภทเดียว ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.2527 ได้เปิดขยายหลักสูตรเป็นประเภทช่างอุตสาหกรรม มี 3 สาขาวิชา และได้ขออนุญาตเปลี่ยนไปใช้หลักสูตรสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจนถึงปัจจุบัน

ปัจจุบันโรงเรียน มีเนื้อที่ 15 ไร่ 1 งาน 14 ตารางวา มีอาคารเรียนและอาคารประกอบจำนวน 10 หลัง อาคารฝ่ายกิจการนักศึกษา 1 หลัง มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 2,094 คน มีครู-เจ้าหน้าที่ทั้งสิ้น 121 คน คณงานภารโรงจำนวน 18 คน รวม 139 คน

บ.ท.พ.

ตราและสัญลักษณ์โรงเรียน

ลักษณะสำคัญของโรงเรียน

เรือนแก้ว	หมายถึง	เรือนที่ให้ความรู้ แสงสว่างปัญญา
คบเพลิง	หมายถึง	แสงสว่างของชีวิต
รูปห่วง 3 ห่วง	หมายถึง	ทวิภาคีและการหลานามัย ความสามัคคี
รูปประกาศนียบัตร	หมายถึง	ความสำเร็จทางการศึกษา

สีประจำโรงเรียนได้แก่ สีเหลือง-ดำ

สีเหลือง	หมายถึง	ธรรมะ แสงสว่าง
สีดำ	หมายถึง	ความอดทน แสดงถึงความขยันหมั่นเพียร
สีเหลืองดำ	หมายถึง	ความขยันหมั่นเพียร เป็นแสงสว่างนำไปสู่ความสำเร็จทางการศึกษา

(คำขวัญ) ของโรงเรียน

“เรียนดี มีวินัย ใฝ่ทักษะ สร้างคุณค่าเยาวชน”

ความหมายของ (คำขวัญ)

เรียนดี หมายถึง โรงเรียนได้มุ่งให้ผู้เรียนได้มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่เรียนสอดคล้องตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ของการเรียนแต่ละรายวิชาสูงโดยเฉลี่ย 2.50 มุ่งเน้นที่จะพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพและเสริมทักษะความสามารถให้ตรงตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่โรงเรียนกำหนดในแต่ละสาขาวิชา

มีวินัย หมายถึง โรงเรียนมุ่งเน้นสร้างวินัยให้กับผู้เรียนควบคู่ไปกับการเรียน โดยกำหนดคุณลักษณะในการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมตามลำดับความสำคัญคือ

1. เรื่องความรับผิดชอบต่อหน้าที่
2. การปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบวินัยของโรงเรียนและสังคม
3. ความซื่อสัตย์สุจริต
4. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
5. ความซื่อสัตย์สุจริต
6. ความกตัญญู
7. ความมีบุคลิกภาพและเตรียมารยกยอเรียบร้อย

ใฝ่ทักษะ หมายถึง โรงเรียนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรแล้วยังมีความมุ่งมั่นให้ผู้เรียน เรียนโดยการฝึกปฏิบัติจนเกิดเป็นทักษะและพัฒนาตัวเอง ในการใฝ่หาและฝึกฝนในวิชาชีพ สาขาที่ผู้เรียนจนสามารถนำไปปฏิบัติได้ในชีวิตประจำวัน สามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระได้

สร้างคุณค่าเยาวชน หมายถึง โรงเรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนออกสู่สังคมอย่างมีผู้มีความค่านำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาวิชาชีพในสังคมและดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ประวัติโรงเรียน เทคนิคพิเศษการพิษณุโลก

โรงเรียนเทคนิคพิเศษการพิษณุโลก ตั้งอยู่เลขที่ 691/11 ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 6500 โทรศัพท์ (055) 258565 , 259565 โทรสาร. (055) 259565 เดิมใช้ชื่อว่า "โรงเรียนพิเศษการพิษณุโลก" คำย่อว่า "พ.พ.ล." เป็นสถานศึกษาในสังกัดกองโรงเรียนวิสามัญ ศึกษาอยู่ในความดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้หลักสูตร ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวง ศึกษาธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2511 ในเนื้อที่ 1 ไร่ 2 งาน ที่ตีกันตะบุตร มีนายสรวง ปุญญฤทธิ์ เป็นอาจารย์ใหญ่ และ นายสุนทร รักเลี้ยง เป็นเจ้าของและผู้จัดการ เปิดสอนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี การเลขานุการ และ การตลาด

พ.ศ. 2512 ได้ย้ายสถานศึกษาไปอยู่ที่เลขที่ 77/1 ถนนพระองค์ดำ ตรงข้ามกับ โรงเรียนนवलนรผลพิทยา เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่เพิ่มมากขึ้น จึงได้ขอรับอนุญาต รับนักเรียนเป็น 2 รอบ คือ รอบเช้ากับรอบบ่าย

พ.ศ. 2520 ได้ย้ายสถานศึกษาอีกครั้งหนึ่ง โดยย้ายมาตั้งที่ เลขที่ 691/11 ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก บนเนื้อที่ 12 ไร่เศษ ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงเรียนในปัจจุบันนี้ เนื่องจากความต้องการของผู้ปกครองและนักเรียนที่เห็นคุณค่าของการเรียนสายอาชีพ จึงมีจำนวนนักเรียนมาเรียนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก และยังเปิดสอน 2 รอบเช่นเดิมโดยมี นางวงศ์ศิริ รักเลี้ยง เป็นอาจารย์ใหญ่

พ.ศ. 2522 โรงเรียนได้ขออนุญาตเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แผนกวิชาการบัญชี และวิชาการเลขานุการ โรงเรียนจึงขออนุญาตเปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียน เทคนิคพิเศษการพิษณุโลก" คำย่อว่า "พ.พ.ล."

พ.ศ. 2524 มีศิษย์ และข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ ที่จบการศึกษาในระดับชั้น ปวช. มีความประสงค์จะเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โรงเรียนจึงได้ ขออนุญาต เปิดสอนภาคบ่ายแต่ขยายเวลาเรียน 17.00 - 21.30 น. เป็นการสนองความต้องการ บุคลากร ในหน่วยงานได้พัฒนาตนเอง ให้เหมาะสมกับตำแหน่งงานด้วย แผนกที่เปิดสอน คือ วิชาการ บัญชี และวิชาการเลขานุการ

พ.ศ. 2528 โรงเรียนได้ขออนุญาตเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) รับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เข้าเรียนต่อในสาขาวิชาการบัญชี นอกจากนี้โรงเรียน ยังได้รับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกเรียนโปรแกรมวิชาชีพ (วช.2) เข้าเรียน เพิ่มจนครบ 4,800 คาบ จบแล้วจะได้รับวุฒิ ปวช. และสามารถศึกษาต่อในระดับ ปวส.ได้

พ.ศ. 2529 โรงเรียนก่อสร้างตึก 5 ชั้น ในเนื้อที่อาคารชั่วคราวหรืออาคารออกเป็นอาคารแบบถาวร และใช้ชื่อว่า "อาคาร 60 พรรษามหาราช" เพื่อเป็นการเกิดพระเกียรติ ในวาระที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมายุครบ 60 พรรษา

พ.ศ. 2533 เนื่องจากโรงเรียน ได้มีการจัดปรับปรุงพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา ทำให้โรงเรียนได้รับเกียรติประวัติแห่งความภูมิใจอันสูงสุด คือ ได้รับคัดเลือกให้เป็น "โรงเรียนเอกชนดีเด่นประเภทอาชีวศึกษาส่วนภูมิภาค" จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. 2534 โรงเรียนมุ่งพัฒนาการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ โดยมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าอย่างมีระบบ จึงทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพมากที่สุด มีนักเรียนที่จบการศึกษาออกไปสามารถเข้าทำงานและประกอบอาชีพได้ร้อยละ 90 จากการติดตามผลสำเร็จของผู้จบการศึกษา ทั้งการบริหารบุคคล การบริหารชุมชนให้มีประสิทธิภาพจึงเป็นเรื่องที่ โรงเรียนเอาใจใส่เสมอมา จนทำให้ได้รับ

- รางวัลบริหารดีเด่น จากสำนักงานคุรุสภา ในงานวันครูแห่งชาติ
- รางวัลดีเด่นในการบริการชุมชนจากสำนักงานคุรุสภาจังหวัดพิษณุโลก
- รางวัลครูผู้สอนดีเด่น จากสำนักงานคุรุสภา ในงานวันครูแห่งชาติ

พ.ศ. 2535 โรงเรียนดำเนินการพัฒนาคุณภาพของการเรียนการสอน ให้มีความช่วยเหลือชุมชนอย่างต่อเนื่องจนเป็นที่ยอมรับและศรัทธาของชุมชนในจังหวัดและต่างจังหวัดผลงานที่ทำเป็นประจำแก่ชุมชนทั่วไปจึงทำให้ได้รับรางวัลพระราชทานชมเชยโรงเรียนดีเด่น ในเขตอาชีวศึกษา

พ.ศ. 2536 ได้รับรางวัล "โรงเรียนรางวัลพระราชทาน"

พ.ศ. 2537 ได้รับรียกย่องให้เป็น "โรงเรียนดีเด่น" ในด้านให้ความร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการจากการเป็นเจ้าภาพจัดงานวันการศึกษาเอกชนส่วนภูมิภาคครั้งแรก

พ.ศ. 2540 - 2544 โรงเรียนมีแผนพัฒนาโรงเรียน ให้สู่ความเป็นเลิศในระดับอาชีวศึกษารวมทั้งจะมีการปรับปรุง อาคารสถานที่เพิ่มขึ้นเพื่อยกมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเพื่อบรรลุเป้าหมายตามคำปณิธานของโรงเรียนที่ว่า

จะนำทางเสริมสร้างอนาคต	ให้เลิกถ้อยบายมุขทุกวิถี
จะสอนสั่งฝังปลูกทุกชีวิต	ให้ศิษย์มีคุณธรรมประจำใจ
ให้กล้าคิด กล้าทำ กล้านำหมุ่	ให้กล้าสู้ กล้าแปร กล้าแก้ไข
รักระเบียบสามัคคีมีวินัย	ทุ่มกายใจสุดชีวิตเพื่อศิษย์ดี

คณะกรรมการปฏิบัติตาม คำปณิธานของโรงเรียน เพื่อให้ให้นักเรียน - นักศึกษา ประสบความสำเร็จในชีวิต โดยมีความรู้ คู่คุณธรรม มีลักษณะเป็นผู้นำสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างดี

สภาพปัจจุบัน โรงเรียนได้พัฒนาโดยจัดสร้างอาคารตึก 4 หลัง เป็นตึก 7 ชั้น 1 หลัง ตึก 5 ชั้น 3 หลัง และเป็นอาคารไม้ 1 หลัง ใช้เป็นห้องเรียนและห้องปฏิบัติดังนี้

จำนวนห้อง และพื้นที่ให้บริการ

ห้องเรียนปรับอากาศ 34 ห้อง

ห้องประกอบฝ่ายวิชาการ

- ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	12	ห้อง
- ศูนย์ปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	5	ห้อง
- ห้องพิมพ์ดีดธรรมดา	13	ห้อง
- ห้องพิมพ์ดีดไฟฟ้า	4	ห้อง
- ห้องปฏิบัติการภาษา	3	ห้อง
- ห้องโสตทัศนศึกษา	2	ห้อง
- ห้องปฏิบัติการบัญชี	2	ห้อง
- ห้องปฏิบัติการวิชาการ	1	ห้อง

จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ , เครื่องพิมพ์ดีดและเครื่องคำนวณ

- เครื่องคอมพิวเตอร์	900	เครื่อง
- เครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้า	500	เครื่อง
- เครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทย-อังกฤษ	750	เครื่อง
- เครื่องคำนวณ	200	เครื่อง

ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนหลักสูตรอาชีวศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 2 สาขาวิชา คือสาขาวิชาการบัญชีและสาขาวิชาการเลขานุการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 3 สาขา คือ สาขาวิชาการบัญชี , สาขาวิชาการเลขานุการ , สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยเปิดสอนทั้งภาคปกติและภาคสมทบ

ประวัติโรงเรียนบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีพิจิตร

ชื่อโรงเรียน บริหารธุรกิจและเทคโนโลยีพิจิตร
โรงเรียนตั้งอยู่ที่ 98/1ถนนสระหลวง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร
ประเภทโรงเรียน อาชีวศึกษา มาตรา 15(1) ระดับ ปวช. , ปวส. จังหวัดพิจิตร

ให้เปิดสอนหลักสูตร ปวช. และหลักสูตร ปวส. ได้ดังนี้

หลักสูตร ปวช. ของกรมอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม กลุ่มวิชาการบัญชี กลุ่มวิชาการเลขานุการ กลุ่มวิชาการขาย กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ รอบเช้า ระหว่างเวลา 7.00 น. – 13.50 น. เรียนสัปดาห์ละ 6 วัน วันหยุดประจำสัปดาห์ วันอาทิตย์ ให้เปิดสอนชั้น ปวช. ปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2540 กลุ่มวิชาละ 1 ห้อง ขยายชั้น ปวช. ปีที่ 2 และ ปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2541 และ 2542 ตามลำดับ และในปีการศึกษา 2542 จะมีนักเรียนครบทุกชั้นเรียน จำนวน 12 ห้อง ความจุห้องละ 40 คน รวมความจุ 480 คน

หลักสูตร ปวส. ของกรมอาชีวศึกษา ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ รอบเช้าระหว่างเวลา 14.020 น. – 21.00 น. เรียนสัปดาห์ละ 6 วัน วันหยุดประจำสัปดาห์วันอาทิตย์ ให้เปิดสอนชั้น ปวส. ปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2540 กลุ่มวิชาละ 1 ห้อง ในแต่ละรอบขยายชั้น ปวส. ปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2541 และในปีการศึกษา 2541 จะมีนักเรียนครบทุกชั้นเรียน จำนวนรอบละ 6 ห้อง ความจุห้องละ 30 คน รวมความจอรอบละ 180 คน

โรงเรียนจะมีห้องเรียน รอบเช้า หลักสูตร ปวช. 12 ห้อง ความจุ 480 คน หลักสูตร ปวส. จำนวน 6 ห้อง ความจุ 182 คน รวมความจอรอบเช้า 18 ห้อง 660 คน และ รอบบ่าย หลักสูตร ปวส. 6 ห้อง ความจุ 180 คน รวมความจุนักเรียนทั้งโรงเรียน จำนวน 840 คน

ที่ดินที่จัดตั้งโรงเรียนจำนวน 12 ไร่ 1 งาน 25 ตารางวา น.ส.3ก. เลขที่ 1265 ที่ดิน 123 เป็นที่เช่ามีกำหนดระยะเวลา 10 ปี

อาคารเรียนมีอาคารเรียนคอนกรีตเสริมเหล็ก 2 ชั้น จำนวน 1 หลัง

ประวัติโรงเรียน

เดิมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนของอำเภอดะพานหิน จ.พิจิตร มี 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนเทคโนโลยีอาชีวศึกษาดะพานหิน บริหารงานโดย นายทองปอนด์ สิทธิเกษร เปิดทำการสอน 2 สาขา คือ พาณิชย์การ และช่างไฟฟ้า เปิดอยู่ในบริเวณโรงเรียนจันทวิทยา โรงเรียนเทคโนโลยีอาชีวศึกษา เปิดสาขาช่างยนต์ ช่างก่อสร้าง และศิลปะ เปิดอยู่ในบริเวณโรงเรียนครูณัฏฐ์จิตพิทยา บริหารงานโดยอาจารย์สุมิตรา ฉัตรศรีวงศ์ ในปี พ.ศ. 2525 ได้มีระดม ทุนโดย นายบุญเสริม ถาวรกุล จากคหบดีชาวดะพานหิน พิจิตร และได้ชักชวน นายทองปอนด์ สิทธิเกษร ร่วมทุนโดยตั้ง โรงเรียนเทคโนโลยีอาชีวศึกษาดะพานหิน มารวมกับโรงเรียนเทคโนโลยีอาชีวศึกษาดะพานหิน โดยย้ายออกจาก บริเวณโรงเรียนทั้ง 2 แห่ง มาสร้างใหม่ ณ ที่ปัจจุบัน และทำการเปลี่ยนชื่อเป็น " โรงเรียนเทคโนโลยีอาชีวศึกษาดะพานหิน " ในการบริหารงานของบริษัท โรงเรียนเทคโนโลยีอาชีวศึกษา ดะพานหิน จำกัด

- ปี 2528 ได้ย้ายมาอยู่ในพื้นที่ 14 ไร่เศษ ในสถานที่ปัจจุบัน
- ปี 2529 ได้ขอเปิดเพิ่มอีก 2 แผนก คือ แผนกพาณิชย์การ และแผนกช่างไฟฟ้า-กำลัง
- ปี 2532 เปิดแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ และปวส. สาขาการบัญชี – การตลาด (ภาคปாய)
- ปี 2536 ได้ขอขยายเปิด ปวช.ภาคค่ำ หลักสูตรเทคโนโลยีราชมงคล สาขาบัญชีและ การขาย
- ปี 2537 ได้ขอขยายเปิดรับผู้จบ ม.6 เข้าศึกษาต่อในระดับ ปวส. สาขาบัญชี หลักสูตร 2 ปีครึ่ง ถึง 3 ปี
- ปี 2540 ได้ขอขยายเปิดรับผู้จบ ม. 6 และ ปวช. เข้าศึกษาต่อในระดับ ปวส. แผนกช่างไฟฟ้า สาขาการติดตั้งไฟฟ้า หลักสูตร 2 ปี ถึง 3 ปี
- ปี 2546 ได้ขอเพิ่มหลักสูตร ปวส. ช่างยนต์ สาขาเทคนิคยานยนต์ และ ปวส. อิเล็กทรอนิกส์ สาขางานเทคนิคคอมพิวเตอร์

ประวัติโรงเรียนพณิชยการนครสวรรค์

เจ้าของ	นางโสภิต ล. สุภาพันธ์
วันที่จัดตั้ง	26 พฤษภาคม 2508
ที่ตั้ง	เลขที่ 932 หมู่ที่ 9 ถนนบ้านพลอย ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ 60000
หลักสูตร	อาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกพณิชยการ ชั้นปีที่ 1 - 3 มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 - 6 เลือกภาษาฝรั่งเศสและจีน
ภาคการศึกษา	ปีละ 3 ภาค ภาคต้น 1 มิถุนายน - 21 สิงหาคม ภาคกลาง 1 กันยายน - 30 พฤศจิกายน ภาคปลาย 11 ธันวาคม - 15 มีนาคม
ค่าเล่าเรียน	ปีละ 3 เทอม ๆ ละ 350 บาท ค่าบำรุงปีละ 270 บาท ค่าอาหารและที่พัก เทอมละ 900 บาท
ปัจจุบัน	หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีวช. 2545 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีวส. 2540

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Pibulsongkram Rajabhat University

ประวัติโรงเรียน พณิชยการสุโขทัยธานี

เจ้าของ นางโสภิต ล.สุภาพันธ์
วันที่จัดตั้ง 25 มิถุนายน 2524
ที่ตั้ง เลขที่ 97 ถนนสิงห์วัฒน์ ตำบลธานี อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย 64000
หลักสูตร ปวช. ประเภทพณิชยกรรม
ปัจจุบัน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. 2545
ประเภทวิชาพณิชยการ
และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส. 2540
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ประวัติโรงเรียนอุตรดิตถ์เทคโนโลยี

โรงเรียนอุตรดิตถ์เทคโนโลยี เริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2520 ในเนื้อที่ 14 ไร่เศษ ณ เลขที่ 135/3 ถนนสำราญขึ้น ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ เดิมชื่อ “โรงเรียนอุตรดิตถ์ วิทยาลัยการ” เปิดทำการสอนระดับ ปวช. แผนกวิทยาลัยการแผนกเดียว โดยมีผู้รับใบอนุญาต คนแรกคือ นายอุดม มีประเสริฐสกุล ผู้จัดการคือ นายสมยศ มีประเสริฐสกุล ครูใหญ่คือ นายเก็บ ลากเวที และในปี พ.ศ. 2523 เปิดทำการสอนระดับชั้น ปวส. ต่อมาในปี พ.ศ. 2526 ได้เปิดทำการสอนระดับชั้น ปวช. แผนกช่างยนต์ จึงเปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็น “โรงเรียนอุตรดิตถ์ เทคโนโลยี” มาจนถึงปัจจุบัน โดยมีนายจักรินทร์ มีประเสริฐสกุล เป็นผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่ เปิดสอนโดยใช้หลักสูตร กรมอาชีวศึกษา ในการควบคุมดูแลของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

ปัจจุบันเปิดทำการสอน 2 ระดับ คือ

ระดับชั้น ปวช. เปิดทำการสอน 2 ประเภทวิชา ได้แก่

- ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม
กลุ่มวิชาการบัญชี
กลุ่มวิชาการตลาด
- ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
สาขาวิชาช่างยนต์
สาขาวิชาช่างไฟฟ้า
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ระดับชั้น ปวส. เปิดสอนประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

- ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ
สาขาวิชาการบัญชี
สาขาวิชาการตลาด
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
สาขาวิชาช่างยนต์
สาขาวิชาช่างไฟฟ้า

ปัจจุบันมี นักเรียน นักศึกษา จำนวน 2,268 คน บุคลากร จำนวน 113 คน

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ที่ ศธ ๑๕๑๕.๐๒ / ๖๐๕๕

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนภัคดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี

ด้วย นางประภาพรณ รักเลียง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๕ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลกระทบของพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
ในเขตการศึกษา ๗ โดยใช้การสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล

เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ สำนักงาน
คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
โปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้เก็บข้อมูลด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ หักจะขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานนพพร สุนทรสมัย)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๕๕๒๕-๘๕๘๔ ต่อ ๓๒๕, ๐-๕๕๒๕-๑๓๑๑

โทรสาร. ๐-๕๕๒๕-๑๓๑๑

ที่ ศธ ๑๕๑๕.๐๒/ว๐๕๕

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีพิจิตร

ด้วย นางประภาพรธรรม รักเลี้ยง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๕ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลกระทบของพระราชบัญญัติ
การศึกษามหะชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๒ ต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
ในเขตการศึกษา ๗ โดยใช้การสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล

เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ สำนักงาน
คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน
โปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้ได้เก็บข้อมูลด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานนทพร สุนทรสมย์)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๕๕๒๕-๘๕๘๔ ต่อ ๗๒๕, ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

โทรสาร. ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

ที่ ศธ ๑๕๑๕.๐๒ / ๖๐๕๕

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทคโนโลยีอาชีวศึกษาสะพานหิน

ด้วย นางประภาพรธรรม รักเอียง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๔ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลกระทบของพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๒ ต่อการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
ในเขตการศึกษา ๗ โดยใช้การสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล

เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ สำนักงาน
คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
โปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้เก็บข้อมูลด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ แก่ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนวยการ สุนทรสมัย)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๕๕๒๕-๘๕๘๔ ต่อ ๗๒๕, ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

โทรสาร. ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

ที่ ศธ ๑๕๑๕.๐๒ / ๖๐๕๕

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบริหารธุรกิจพัฒนศึกษา นครสวรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย หัวข้อในการสัมภาษณ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางประภาพรณ รักเอียง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๔ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลกระทบของพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๒ ต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
ในเขตการศึกษา ๗ โดยใช้การสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล

เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ สำนักงาน
คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
โปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานวยพร สุนทรสมัย)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๕๕๒๕-๘๕๘๔ ต่อ ๗๒๘, ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

โทรสาร. ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

ที่ ศธ ๑๕๑๕.๐๒ / ๖๐๕๕

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีพิษณุโลก

ด้วย นางประภาพรพรณ รักเธียง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๔ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลกระทบของพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๒ ต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
ในเขตการศึกษา ๑ โดยใช้การสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล

เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ สำนักงาน
คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน
โปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้เก็บข้อมูลด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานนพ หนองทอง)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๕๕๒๕-๘๕๘๔ ต่อ ๓๒๕, ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

โทรสาร. ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

ที่ ศธ ๑๕๑๕.๐๒ / ๖๐๕๕

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีภาคเหนือนครสวรรค์

ด้วย นางประภาพรณ รักเลียง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๔ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลกระทบของพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
ในเขตการศึกษา ๗ โดยใช้การสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล

เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ สำนักงาน
คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
โปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้เก็บข้อมูลด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนวยการ สุนทรสมย์)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๕๕๒๕-๘๕๘๔ ต่อ ๗๒๘, ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

โทรสาร. ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

ที่ ศธ ๐๕๑๕.๐๒/ว๐๕๕

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทคนิคพิษณุโลก

ด้วย นางประภาพรณ รักเลื่อง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๔ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลกระทบของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ต่อการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตการศึกษา ๗ โดยใช้การสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล

เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาค้นคว้าได้เก็บข้อมูลด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจพร สุนทรสมบัติ)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๕๕๒๕-๘๕๘๔ ต่อ ๓๒๕, ๐-๕๕๒๔-๑๓๑๑

โทรสาร. ๐-๕๕๒๔-๑๓๑๑

ที่ ศธ ๐๕๑๕.๐๒ / ๖๐๕๕

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพัฒนวิชาการสุโขทัยธานี

ด้วย นางประภาพรณ รักเลียง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๔ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลกระทบของพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
ในเขตการศึกษา ๗ โดยใช้การสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล

เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ สำนักงาน
คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
โปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้เก็บข้อมูลด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ยะกะขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานุชิต สุนทรสมย์)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๕๕๒๕-๘๕๘๔ คอ ๗๒๕, ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

โทรสาร. ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

ที่ ศธ ๑๕๑๕.๐๒ / ๖๐๕๕

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอุตรดิตถ์เทคโนโลยี

ด้วย นางประภาพรณ รักเลื่อง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๔ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลกระทบของพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
ในเขตการศึกษา ๗ โดยใช้การสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล

เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็น ไปด้วยความเรียบร้อยและสมบูรณ์ สำนักงาน
คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก ไคร์ขอความอนุเคราะห์จากท่าน
โปรดอนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้เก็บข้อมูลด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานนท์ ฐานธสมบัติ)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

สำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๕๕๒๕-๘๕๘๔ คอ ๗๒๕, ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

โทรสาร. ๐-๕๕๒๔-๑๗๑๑

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล นางประภาพรพรรณ รักเลี้ยง
เกิด 14 ธันวาคม 2504
สถานที่เกิด จังหวัดพิษณุโลก
ที่อยู่ปัจจุบัน 340/3 ถนนสีหราชเดโชชัย อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
ตำแหน่งหน้าที่การงาน รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษาโรงเรียนเทคนิคพิษณุโลก
พิษณุโลก ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2520 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนवलนรผลพิทยา จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. 2523 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เทคนิคพิษณุโลก
พ.ศ. 2530 บัณฑิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2547 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University